

Türkiye'nin Bölünmesi Amerika'ya Fayda Sağlamaz

Türkiye, 30 yıldır Marksist-Leninist teröre karşı mücadele veriyor. Yaklaşık 40 bin insanın hayatını kaybettiği bu mücadelede ABD ve Avrupa ülkeleri PKK'yı terörist örgüt kabul ederek Türkiye'nin yanında yer aldıkları iddiasındalar. Ancak 30 yıl boyunca tecrübe edilen bir çok olay bu iddianın her zaman gerçeği yansıtmadığını ortaya koydu. PKK, hem Avrupa'daki güçlü örgütlenmesi hem de Avrupa ve Amerikan istihbarat kurumlarının farklı düzeylerde sağladığı destek ile ayakta kaldı. Bu maddi ve manevi destek, PKK'nın Bağımsız Komünist Kürdistan hayalini de besleyen önemli unsurlardan biri oldu.

Avrupa'da sosyalist partilerin ve grupların önemli bir kısmı ideolojik amaçlarla PKK'yı destekledi ve desteklemeye devam ediyor. ABD'de PKK'yı destekleyen bazı odakların ise bu desteğin orta ve uzun vadede sadece Türkiye ve Ortadoğu için değil, ABD için de son derece tehlikeli olduğunu görmeleri gerekir. PKK'ya verilen destek Türkiye'nin bölünmesini ve Ortadoğu'da komünist bir devlet inşa edilmesini desteklemek demektir. Ortadoğu'da yeni bir Kuzey Kore inşa etmek sadece bölgeyi değil tüm dünya barışını tehdit eden bir belaya zemin hazırlamak olacaktır. Dünyaya adalet ve düzen getirmeyi hedeflediğini söyleyen ABD yönetimi, bazı stratejistlerin kendisini içine çekmek istediği bu oyunu görmeli ve -neticesinde kendi canını da yakacak- böyle çılgınca bir planın içinde olmamalıdır.

PKK'nın Komünist Bir Örgüt Olduğu Göz Ardı Edilmemeli

PKK Marksist, Leninist, Stalinist bir yapılanmadır. Örgütün lideri Öcalan kendisini 21. Yüzyılın Lenin'i olarak gören bir kişidir. PKK'nın güncel söylemleri ve eylem planları, komünist ideolojiden vazgeçilmediğini net olarak ortaya koymaktadır. **Örgütün sözde bayrağından orak çekiç sembolünü çıkarmış olması, bu gerçeği değiştirmez. Dağa çıkan her genç silah kullanmayı öğrenmeden önce aylarca süren Marksist Leninist ideolojik eğitimden geçirilir.** Bu eğitimin izi, örgüt mensuplarının kullandıkları dilden ve anlattıkları dünya idealinden de rahatça görülmektedir.

[Abdullah Öcalan](#) da, PKK'yı "Kürt proleter devrimci hareketi" olarak tanımlar. PKK'nın Marksist Leninist ideolojiden asla taviz vermeyeceğini ise şöyle ifade eder:

"PKK, Marksizm-Leninizm geleneğine uygun bir gelişme yaşamıştır. Bundan sonrası açık ki etle tırnak gibi birbirinden ayrılmayan bu miras üzerine şekillenecektir." (Kürdistan'da Halk Kahramanlığı, s.78)

"Lenin 1900'de ne ise ben de 21. yüzyıl sosyalizmini temsil ediyorum" diyen Öcalan, PKK'nın asıl hedefinin **"komünist toplumun kurulması"** olduğunu ise şöyle anlatır:

"Bizim ortamımızda sosyalizmin ve komünizmin ölçüleri egemendir. Sosyalizmde herkese emeği kadar verilir. Bu, parti (PKK) içinde de geçerlidir. **Bu, komünist toplumun kuruluşuna kadar da geçerli olacaktır.**" (Tasfiyeciliğin Tasfiyesi, s.153)

PKK'nın son yıllarda ideolojisini değiştirdiği iddiasını ise Öcalan'ın yukarıdaki sözleri ve Lenin'in ünlü "bir adım ileri iki adım geri" stratejisiyle birlikte değerlendirmek gerekir. Nitekim örgüt yöneticilerinin ve örgüt uzantısı grupların yaptığı açıklamalar komünist ideolojiden de komünist Kürdistan hayalinden de vazgeçilmediğini göstermektedir.

Özerklik veya Federasyon Türkiye'nin Parçalanması Demektir

PKK'nın kurulduğu ilk günden bu yana nihai hedefinin bağımsız komünist Kürdistan'ı kurmak olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Son yıllarda ise örgüt bağımsızlıktan vazgeçtikleri, özerklik istedikleri iddiasındadır. Mart 2014'de Türkiye'de gerçekleştirilen yerel seçimler öncesinde BDP'li yetkililerin "demokratik özerklik" olarak ifade ettikleri bu yapının ne anlama geldiği malumdur. Buna göre Türkiye 22 ayrı yönetim biriminden oluşacak, bu birimler kendi iç yapılarında merkezi idareden bağımsız olacaktır. Yani diğer bir deyişle PKK ve BDP şunu söylemektedir: "Güneydoğu'da tamamen bizim inisiyatifimizde bir yönetim olsun ama bu yönetimin maliyetini de siz karşılayın." PKK'nın inisiyatifinde bir yönetimin nasıl olacağı ise açıktır: Bölgede baskı ve yıldırmaya dayalı, otokratik, komünist bir rejim inşa edilecektir. PKK'nın özerk bir devlet isterken amacı o bölgede Kürtlere özgürlük tanınması, kendi etnik kimliklerini rahatça ifade edebilme imkanına kavuşmaları, maddi ve manevi olarak daha rahat yaşamaları değildir. Örgüt, bölgede yaşayan Kürtlerin milliyetçilik duygularını sadece kullanmaktadır. **PKK'nın tek amacı, bölgeye komünist rejimi getirebilmek, materyalist, Darwinist, Stalinist, Leninist bir dünya görüşünü hakim kılmaktır.**

Güneydoğu'da özerk bir komünist yapı oluşturulduğu takdirde, bu komünist yapı kendine ait bir polis teşkilatı ve askeri yapılanma, nizami bir ordu oluşturmak isteyecektir. Nitekim örgütün mevcut silahlı kadroları kendisini şimdiden "öz savunma gücü" olarak ilan etmiştir. Bölgede yol kesmekte, kimlik kontrolleri yapmakta, insanları kaçırmakta, sözde mahkemelerde yargılamakta, bu sözde mahkemelerin kararlarıyla da infaz etmektedir. Böyle despot bir anlayışın, iç savaş yaşayan Suriye'yi ve şiddeti her gün tırmanan çatışmalarla boğulan Irak'ı nasıl etkileyeceğini görmek zor değildir. Türkiye'nin Güneydoğusunda böyle bir komünist yapının palazlanmasına imkan verilirse, önce Suriye ve Irak'ı içine alan daha sonra İran'a da ulaşan bir felaket dalgası başlatılmış olacaktır. Ortadoğu'da komünist bir devlet yapılanmasının oluşması doğal olarak İsrail'in güvenliğini de tehdit edecek, ABD'nin bölgede istediği düzeni de bozacaktır. Terörle mücadelede büyük kayıplar yaşayan ABD için yepyeni ve çok daha tehlikeli bir mücadele alanı açılacaktır.

Yeni Sınırlar Yeni Sorunlar Demektir

Son zamanlarda Amerikan düşünce kuruluşlarında Ortadoğu'da yeni sınırlar çizilmesi gerektiği konusu sıkça tartışılıyor. Sykes-Picot ile çizilen sınırların geçerliliğini kaybettiği konuşuluyor. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından insani değerleri, ortak kültürleri, iç içe geçmişliği göz ardı ederek çizilen sınırlar bölgede derin acılara sebep oldu. Bugün de yaşanan çeşitli çatışmaların temelinde bu suni sınırların sebep olduğu sorunlar var. Ancak bu suni sınırları kaldırmayı hedefleyenlerin yerine neyi koymayı düşündüğu son derece önemli.

Ortadoğu kilometrelerce uzaktan bakıp, yuvarlak masalarda ortaya konulan haritalar üzerinden anlaşılabilir bir coğrafya değildir. Öncelikle bölge insanının ruhunu anlamak, neyi istediklerini neyi beklediklerini kavramak gerekir. Şurada şu kadar Sünni var onları buraya verelim, bu kadar Kürt var onları şuraya hakim kılalım, öte yerdeki Arapları şu tarafa kaydıralım gibi bir mantıkla bölge şekillendirilmemelidir. Özellikle de bölgenin petrol ve doğal gaz kaynaklarını hesaplayarak, sadece kendi menfaatini düşünen, insani değerlerden tamamen yoksun, mekanik bir değerlendirmeye Ortadoğu'ya çizilen her harita büyük bir açmazla dönüşecektir. "Her

petrol kuyusunun başında etkisiz birer devletçik olsun, gerekirse bunlar birbirini yesin ama biz bir şekilde petrole ulaşalım" mantığıyla hareket edilirse, o petrolün kimseye ulaşması mümkün olmaz. Bu amaçla, ırk ve mezhep taassubunun körüklenmesi de komünist terör örgütünün güçlenmesinin sağlanması da son derece tehlikeli bir yoldur.

Kürtlerle Türkler Birbirinden Ayrılamaz

Türkiye söz konusu olduğunda ise Kürtlerle Türkleri birbirinden ayıracak bir sınır çizmek teknik olarak mümkün değildir. Türkiye sadece Kürtler ve Türklerden oluşan bir ülke değildir. Arap, Çerkes, Laz, Gürcü, Arnavut, Türkmen gibi çok farklı kökenlerden gelen insanların bir arada huzur içinde yaşadıkları bir ülkedir Türkiye. Neredeyse 70 ayrı kavim vardır ve 70'i de ayrı güzelliştir, 70'i de bir diğeriyle bütündür. Türkiye'nin içinden Lazların, Çerkeslerin, Arnavutların, Türkmenlerin ayrılması nasıl mümkün değilse, Kürtleri de ayırmak mümkün değildir.

Türkiye'de Kürt nüfus sadece Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerinde yaşamamaktadır. Kürtlerin yarısından fazlasının Batı illerinde yaşadığı bilinmektedir. Özellikle son 30 yılda göçler sebebiyle Kürt nüfusun yerleşim alanları değişiklik göstermiş, Mersin, Adana, İstanbul, İzmir gibi büyük illerde yaşayan Kürt nüfus artmıştır. Kürtler yerleştikleri yeni şehirlerde, taşınmaz mülkler edinmişler, yaklaşık bin yıldır birlikte yaşayan Kürtler ve Türkler, etle tırnak gibi kaynaşmışlardır. Ortak kültürel ve dini bağların yanında komşuluk, ticari ortaklık, evlilik, akrabalık ve arkadaşlık bağları da oluşmuştur.

3-4 milyon Türk ve Kürt'ün evli olduğu tahmin edilmektedir. Türkiye'deki ailelerin bir çoğu bir tarafı Arap, bir tarafı Kürt, diğer tarafı Türk olan bireylerden oluşmaktadır. Doğu'daki tüm illerde Arap, Türkmen, Azeri, Ermeni ve Süryani nüfus bulunmaktadır.

Şimdi gerekli olan bunların arasına başka sınırlar çekmek değil, yeni bir ruhla birliği pekiştirmektir. Ortadoğu insanının ihtiyacı olan sevgi, dostluk, kardeşlik, birliktir. Yeni sınırlar, yeni kavgalar, yeni çatışmalara zemin hazırlamak yerine, mevcut kavgaların üzerine sünger çekip, yeni bir medeniyet inşa etmek gereklidir. İnsan haklarına saygılı, demokrat, laik, tüm inançlara özgürlük sağlayan, her düşünceden insanın birinci sınıf vatandaş olduğu bu medeniyetin temeli doğru eğitimle atılabilir.

Her Türü Teröre ve Radikalizme Karşı En Etkili Yol Eğitimidir

Son zamanlarda gündeme getirilen bir diğer yanlış strateji de: Suriye'de ve Irak'ta güç kazanmaya başlayan radikal sözde İslami örgütlere karşı PKK ve bağlantılı örgütleri kullanmaktır. Bir tarafta bağınaz, İslam'la hiçbir ilgisi olmayan, cahil ve saldırgan yapılar, diğer tarafta Marksist, Leninist, Stalinist öldürmeyi olağanlaştırmış terör örgütü. Eğer bölgedeki halklar bu iki belanın arasında bırakılırsa, birini yok etmek için diğeri güçlendirilirse ortaya çıkacak olan tablo dehşet verici olacaktır. Afganistan'da yaşanan tecrübelerden ders alıp, birinden kurtulmak için neyin güçlendirildiğine dikkat edilmesi gerekir.

Amerika eğer Ortadoğu'da kendi çıkarlarının zarar görmesini istemiyorsa bugüne kadar hiç denemediği bir yöntemi denemeli ve eğitim seferberliği yapmalıdır. Makul, akılcı, gerçek Kuran ahlakına sahip olanlarla ittifak edip radikalizme ve terörizme karşı eğitim atağı gerçekleştirebilir.

Gerek Irak gerek Afganistan müdahaleleri ABD'nin hem ekonomik olarak hem de sosyolojik olarak büyük sorunlar yaşamasına sebep oldu. Amerikan ordusundaki hızla artan intihar vakaları durumun vahametini anlamak için yeterli. Silahlı mücadele ne mücadeleyi yürüten ülkeye ne de mücadelenin yapıldığı ülkelere fayda sağlıyor. Son iki

yüzyıl boyunca insanlar tüm sorunları şiddetle çözmeyi esas aldılar, şiddet daha fazla şiddeti doğurdu ve bir açmaz oluştu. Şimdi artık bu açmazı çözmeye dönemindeyiz.

Çözüm için; 1. Sevgisizliğin, bencilliğin ve şiddetin temeli olan Darwinist materyalist ideolojilere karşı eğitim ve 2. Vicdanlı, dürüst, barışsever, akılcı insanların dini, dili, ırkı ne olursa olsun ittifak etmesi gereklidir.

Eğer ABD de bu çözümün parçası olmak istiyorsa, PKK'nın güçlenmesine değil etkisiz hale getirilmesine yardımcı olmalıdır. Türkiye'nin parçalara ayrılmasını değil, istikrarını ve bütünlüğünü korumasını desteklemelidir. Güçlü bir Türkiye bölgenin daha demokrat, daha aydın, daha özgür, daha huzurlu olmasının, daha da önemlisi dünya barışının garantisidir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/turkiyenin-bolunmesi-amerikaya-fayda-saglamaz>